ռավարութեան օրինաց կարգին մէջ կրնայ հանդիպիլ. ասանկ կրնայ եղած ըլլալ Հոմերոսի քերթուածներուն վրայ ալ, որ այլ և այլ հեղինակներու հանճարներէ մէյմէկ կատարեալ դիւցազներգութիւն ձևացած ըլլան։ — Ղողրովին չհաւանեցանք մենք Ոլֆի ենթադրութեան ալ, որովհետև ինչպէս Շօֆլ գերմանացին, այսպէս մենք ալ շատ կը քաշուինք այն սկեպտիկեան փիլիսոփայութենէն, որ այսօրուան օրս ամենայն գիտութեանց մէջ կ'ուզէ մտնել, ու գրականական աւանդութիւնները կը ջանայ փճացընել, ինչպէս որ հաւատքը վերուց ու ներկայ դարերուս երջանկութիւնը խռովեց։ Սակայն այս պատճառէս զատ՝ պզտիկ առարկութիւն մը կ'ընենք մենք Ոլֆի դէմ. Ինչպէս կ'ըլլայ որ Իլիական ու Ոդիսական դիւցազներգութիւնները յետ այսչափ փոփոխութիւններ ու պէսպէս նորոգութիւններ կրելու և այլ և այլ բանաստեղծներու կամ թէ ըսենք այլ և այլ մատենագրաց երկասիրութիւն ըլլալու, որոնց անուններն ու անձինքն ալ յայտնի կը ցուցուին յոմանց, հնագոյն ժամանակներէ 'ի վեր մինչև հիմա ասոնց վրայ միշտ Հոմերոսի անունը մնացած ըլլայ, ինչպէս որ Ոլֆին ու իրեն կարծիքն ունեցողներուն Հոմերոսի դէմ խօսելէն ալ կ'իմացուի։ Չով կրնայ հետևցընել մէկը թէ կարելի է ուրեմն որ Հոմերոսի ժամանակը լուսաւորութեան դար մը եղած ըլլայ, և Հոմերոս իր Իլիական ու Ոդիսական դիւցազներգութիւնները անոնց ամենայն ամբողջութեամբը գրի վրայ առած ըլլայ։

Հոմերոսի վրայ եղած խնդիրները այնչափ խորին մթութեան մէջ են ու այնչափ տարակոյս կրնան ծնանիլ տալ, որ ըստ մեր կարծեացը՝ այս վէճերը ոչ երբէք պիտի լմննան գիտնոց մէջ, և միշտ զօրաւոր ու բազմաթիւ փաստերով հակառակ ճշմարտութիւններ պիտի հաստատուին։ Ի՛նչ այժմ ընդհանուր խօսելով՝ Գերմանիա Ոլֆի կարծիքը կը բռնէ, իսկ Անգղիա, Հոլանտա, Գաղղիա ու Իտալիա Հոմերոսի պաշտպան ու ջատագով են։ Յոմանակը թերևս օր մը այս նիւթոյն վրայ աւելի պայծառ լոյս մը սփռէ։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ

Յայտնի է բանասիրաց որ եւրոպական մատենագրութիւնը այս յետին դարերուս այն աստիճանի ծաղկած ու պայծառացած է, որ Յունաց ու Լատինացւոց մատենագրութեանը հետ կրնայ արժանապէս բաղդատուիլ, և թէպէտ քանի մը մասի մէջ անոնց հաւասար չկրնար սեպուիլ, բայց ուրիշ կողմանէ ալ կը գերազանցէ զանոնք։ Նոր դարերու եւրոպացի գրականաց երկասիրութիւններուն մէջ կը փայլի մտածութեան նոր կերպ մը, ճոխութիւն ու ազնուութիւն բացատրութեանց, նկարագրական փայլուն ոճ մը, բարոյական ու փիլիսոփայական վախճան մը, գաղափարական գեղեցկութիւն մը իմաստներու մէջ, բնութեան սէր, և ուրիշ ընտիր յատկութիւններ։ Այսպիսի կատարելութիւններ ունենալէն ետքը մատենագրութիւն մը՝ կարծենք թէ պէտք է որ արևելեան հանճար ու գրականութիւն ունեցող ժողովրդեան մըն ալ, ինչպէս է մեր ազգը, սիրելի ըլլայ ու հաճոյական. անոր համար մենք ալ պատշաճ կը սեպենք որ ինչպէս ինչուան հիմա եւրոպացի բանաստեղծներու գեղեցիկ հատուածներ երբեմն երբեմն օրագրիս մէջ կը դնէինք, ասանկ ասկէց ետքը անոնց արձակաբան մատենագիրներուն ալ ճաշակը տանք մեր ազգայնոց։

Սրբազան Պերգամոս։

Ի բեմէ անտի, զոր քրիստոսականս ամբառնայր կրօն, վեհագոյն ճշմարտութիւնք մեծաբարբառ հնչէին ընդ ծագս տիեզերաց, և սրբագոյն հրահանգք բարոյից դիւրընդելս ընծայէին անկիրթ խուժանին. բեմ ահաւոր, որոյ առաջի 'ի հեզութիւն փոխէին որք արեամբ ժողովրդեան շաղախեցան կայսերք. բեմ խաղաղարար և խնամակալու, որ անագորոյն ոսոխացն բազում անգամ ապաւէնս մատոյց. բեմ, որ պաշտպան է-

կայ ընդ երկար դատից ամենայն ուրեք լքելոյ, և ինքն միայն 'ի մէջ անցեալ՝ զիրաւունս աղքատին ընդդէմ մեծատան յուցանէր, տկարին ընդդէմ հարբստահարողին, և մարդոյն ընդդէմ անձին իսկ իւրոյ։

Ընդ՝ ամենայն ինչ ազնուական ընծայի և աստուածային. քարոզչին տիրեալ իմն ոգւոյ՝ մերթ ամբառնայ և մերթ հարկանէ զնոսա, մարթ է նմա գերագոյն ինչ քան զփառս դնել նոցա առաջի, և ահաւոր քան զմահ, և 'ի վերուստ երկնից յոյս իմն յաւիտենից 'ի գերեզմանս անդր իջուցանել, ուր ստրջանս ևեթ և արտասուս բերեր Պերիկղէս։ Եթէ ըստ օրինակի Հռովմայ Ճարտարախօսին՝ զլեգէոն նահատակացն Լրիսի մեծահուչակ դրուատիցէ, անմահութիւն հոգւոց նոցա շնորհէ, զոր յիշատակի նոցա միայն իշխէր խոստանալ Կիկերոն. և զհայրենեաց երախտագիտութեան պարտիս՝ Լուսուծոյ թողու հատուցանել։ Եթէ քարոզող լինել Լեւետարանին կամիցի, հարկ 'ի վերայ կայ նմա առձեռն ունել զուսումն գիտութեան բարուց, զիորձ հմտութեան ընդ մարդն և ընդ գաղտնիս կրից նորա, և յիմաստասէրս անդ և 'ի հռետորսն նախնեաց քննութիւն մշտնջենաւոր։ 'Եմին է անկ առաւել քան զվաղեմի Ճարտարախօսս 'ի վերայ հասանել Ճանապարհի սրտի մարդոյ, զյուզմունս զամենայն գիտել և զզգացմունս հոգւոյ Ճանաչել բովանդակ. ոչ զի վառեալ գրգռիցէ զբուռն կիրս զժողովրդեանն և կամ զզայրոյթ նորա, ոչ զախտից արծարծել հրդեհ ահաւոր, և ոչ զհուր վրէժխնդրութեան և զքինու՝ յորում նախնին այն յաղթանակեր պերճախօսութիւն, այլ զի ցածուցանիցէ զնոսին և ամոքեալ սրբիցէ զոգիս։ Կրից ամենայնի ելեալ ախոյեան՝ առանց 'ի նպաստ ինչ իւր արբանեկելոց զնոսա ձեռնամուխ լինի, զայլ իմն ստեղծագործել կիրս, եթէ արժան իցէ այդու զխորին զայն և զվսեմ անուանել զզգացմունս, որ ամենայնի յաղթէ և զամենայնի 'ի սիրտս ունի զտեղի. խանդ իմն կրօնական, որոյ է 'ի բարբառ նորա, 'ի խորհուրդս և 'ի բանս մարգարէական իմն ազդել ոգի, քան եթէ զկիրս ատենախօսի։

ՎԻԼԸՄԷՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԴԷՊՔ

Հիմակուան Արևելեան պատերազմը։ (Տես երես 11)

1854

ՓԵՏՐՈՒԱՐ

25. Մեծին Բրիտանիոյ Պեռլինի դեսպանը լորդ Պլումֆիլդ սանկ կը գրէ առ Գլարէնտըն կոմսը. Բրուսիոյ պաշտօնէից խորհրդոյն նախագահ Մանդայֆֆէլ պարոնը ինձի ըսաւ որ ինքը անանկ կը կարծէ թէ Թագաւորը մասնակից կ'ըլլայ Իշխանութիւնները պարպելու համար ռուս կառավարութեան առաջարկուելու պատուէրին. բայց այս ալ աւելցուց որ չէր կարծեր թէ Ռուսաստանի կողմէն մերժում մը որ ըլլայ, Թագաւորը Թշնամութեանց մէջ գործունեայ կերպ մը բռնէ. (Տես 27)։

Մեծին Բրիտանիոյ Կոստանդնուպոլսոյ դեսպանը այս պաշտօնագիրը կը խաւրէ Գլարէնտըն կոմսին. Այն հրովարտակն որ Օսմանեան կայսրութեան բոլոր ընդարձակութեանը մէջ տաճէնից առջև վկայութիւն ընելու իրաւունք ունենալուն կողմանէ զքրիստոնեայս Տաճկաց հետ նոյն կարգը կը դնէ, Սուլթանէն հաստատութիւն առաւ. (Տես 15)։

27. Գլարէնտըն լորտը պատասխան կու տայ Պլումֆիլդ լորտին. Այն անընդունելի պայմանները, որոնցմով միայն Ռուսաց կայսրը կը հաւանի խաղաղութեան վրայ դաշնագրական խօսակցութիւն ընելու, ինչպէս նաև ռուս զէնքերուն թէ ցամաքի և թէ ծովու վրայ ունեցած տարածութիւնը, ա՛լ տարակուսանաց ամենևին տեղիք չեն թողուր իր չարանիւթ քաղաքավարութեանը վրայ։ Վերջին խօսք. Գաղղիա ու Անգղիա մի և նոյն ժամանակին մէջ պատուէր կու տան Ռուսաստանի Դանուբեան իշխանութիւնները պարպելու՝ որո-